

ДО ПИТАННЯ ПРО ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Різниченко А.В. (Суми)

На сьогоднішній день першочерговим завданням освіти є підготовка конкурентоспроможних спеціалістів, що вільно спілкуються на професійному рІМ в єдиному міжнародному просторі.

В наш час збільшуються вимоги до випускників вищих навчальних закладів.

Сучасні випускники повинні володіти сучасним економічним мисленням, навичками організаторської роботи, високим рівнем володіння комп'ютерними програмами та знаннями іноземної мови.

Підготовка спеціалістів у ВНЗ має відповідати високому рівню. Таким чином необхідно постійно підвищувати ефективність навчання іноземною мовою, шляхом вдосконалення методики, оптимізації та інтенсифікації навчального процесу. Урахування комунікативних потреб студентів - дієвий спосіб оптимізації навчального процесу. Він дозволяє зосередити увагу саме на тих мовних аспектах і мовленні вмінях, які в першу чергу потрібні спеціалісту.

Високий професійний рівень майбутніх випускників передбачає практичне володіння іноземною мовою для отримання професійної інформації, що постійно оновлюється внаслідок глобалізації та розширення міжнародних відносин. Вирішення питань щодо підвищення ефективності навчання - важливий крок, відносно інтенсифікації всього навчального процесу з іноземною мовою.

Одне з головних завдань викладача - зацікавити студента і привернути його увагу до мови. Для реалізації цього задуму необхідно бути, з одного боку, гарним психологом, з іншого, вміти якомога більше урізноманітнити своє заняття. Розглянемо питання викладання іноземної мови з двох різних сторін: психологічної і методичної.

Кожен викладач повинен бути гарним психологом. Талановитому педагогу вдасться встановити унікальну атмосферу доброзичливості та довіри на своєму занятті. Так викладання іноземної мови буде сприяти розвитку інтересу до предмету у студента.

Виділяють основні і допоміжні засоби навчання. До основних можна віднести навчально-методичний комплекс (УМК), а саме: книгу для студентів, CD-диски до підручника для студентів, книгу для викладача.

УМК повинен відповідати вимогам програм з іноземної мови та розвивати необхідні мовні, мовленнєві, соціокультурні вміння в різних видах мовленнєвої діяльності.

Існують також додаткові засоби навчання. Серед них: інші УМК (часткове використання), відео- і аудіоматеріали, мовні та мовленнєві ігри, комп'ютерні програми, таблиці і схеми, картки, малюнки, таблиці і схеми, музика і пісні.

Метою основних і додаткових засобів навчання є зацікавлення студента, долучення його до мови.

Щоб досягти цієї мети викладачу необхідно запропонувати студентам такі теми, тексти, завдання, в яких є нова інформація; частіше використовувати різні

ігри і мовленнєві ігри, проблемні завдання; забезпечити право вибору тем, текстів, „нчань (по можливості); заохочувати нестандартні рішення; частіше хвалити своїх студентів; змінювати форми роботи на занятті; ставити реальні завдання перед студентами, ширше використовувати мовні і мовленнєві опори з урахуванням індивідуальних особливостей студентів, створювати партнерські відносини.

Усвідомлення студентами, що вони аналізують не тільки проблеми, пов'язані з майбутньою спеціальністю, але й обговорюють реальні події, дозволяє їм повірити в власні сили, дає додатковий стимул до вивчення іноземної мови, підвищує мотивацію навчання.

ОПТИМИЗАЦІЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОЇ РАБОТИ ПО ІНОСТРАННОМУ МОВИ СТУДЕНТІВ ЗАОЧНОЇ ФОРМИ ОБУЧЕННЯ

Романюк С.Н., Малеева Т.Е. (Харьков)

Заочна форма навчання передбачає значительний обсяг самостійної роботи студента для освоєння теоретичного матеріалу та набуття практичних навичок по всім навчальним дисциплінам. Основна мета самостійної роботи зводиться до розвитку пізнавальних здібностей, пошукових навичок, творчої активності, логічного мислення та дослідницького потенціалу студентів.

На заочному факультеті Національного університету «Юридическої академії України ім. Я. Мудрого» навчальний план передбачає на вивчення дисципліни «Іноземна мова» 2 лекційних годин, так званих «навчальних», і 23 годин самостійної роботи в першому семестрі, 4 години практичних занять і 46 годин самостійної роботи в другому семестрі. Згідно з робочою навчальною програмою вивчення дисципліни закінчується усним іспитом, на якому повинні продемонструвати певний рівень знань (фонетичні норми англійської мови; властивості слова та словотвір; лексичний мінімум в обсягах передбачених програмою; граматичний матеріал в обсягах передбачених програмою) та умінь (артикулювати англійські звуки; практично володіти лексичними одиницями в межах лексичного мінімуму та тематики передбачених програмою; практично володіти запланованим граматичним матеріалом; обговорювати професійні питання для досягнення взаєморозуміння з співрозмовником; знаходити нову інформацію, що міститься в англомовних професійних матеріалах, користуючись відповідними пошуковими методами та термінологією; аналізувати англомовні джерела для отримання даних, необхідних для виконання професійних завдань та прийняття професійних рішень та перекладати професійні тексти з англійської мови на українську мову та навпаки, користуючись двомовними термінологічними, в тому числі електронними, словниками).

Для досягнення поставлених завдань цілеспрямовано планувати самостійну роботу з залученням інноваційних технологій. Також

целенаправленное использование информационных ресурсов и готовых обучающих* интерактивных программ сети Интернет по иностранному языку позволит студенту активным участником учебного процесса, выбрать индивидуальную траекторию получения знаний, приобретения навыков, а также самостоятельно проконтролировать себя и оценить свои достижения. Более того коммуникационные технологии позволяют создать естественную иноязычную среду и снять психологический барьер для общения на иностранном языке. Одной из форм организации самостоятельной работы могут стать методические рекомендации и использование конкретных Интернет источников. Например, для освоения теоретического материала, приобретения или усовершенствования определенных навыков и умений самостоятельная работа может включать выполнение ряд заданий интерактивных программ с указанием конкретного материала и Интернет ссылкой: грамматика: Present Simple - <http://learnenglish.britishcouncil.org/en/english-grammar/verbs/present-tense/present-simple>; Лексика: describing procedures <http://www.businessenglishpod.com/2007/03/14/bep-38-int-describing-a-procedure/>.

Применение инновационных технологий в современном образовании, позволяет повысить эффективность самостоятельной работы студентов и качественно модернизировать учебный процесс в целом. Состоящие и информационные и коммуникационные технологии инновационные технологии делают возможным компьютеризировать процесс обучения, что в свою очередь приводит к необходимости разработки новых форм самостоятельной учебной деятельности.

ЛИТЕРАТУРА:

1. Матеріали до практичних занять, навчальні тексти та методичні поради і навчальної дисципліни «Іноземна мова (англійська)» (галузь знань 0304 "Право", освітньо-кваліфікаційний рівень "Бакалавр", напрям підготовки 6.030401 "Правознавство") для студентів I та II курсів заочного факультету / [уклад.: Липко І. П., Лозбень Т. С., Малеева Т. Є., Романюк С. М.]. - Х.: Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого», 2013. - 51 с

ЭМОЦИОНАЛЬНАЯ КОННОТАЦИЯ В АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКОВОМ СОЗНАНИИ

Ромашина О.Ю. (Белгород)

На сегодняшний день, несмотря на достаточное количество работ, посвященных изучению категории эмотивности в лингвистике, вопросы онтологии и структуры эмоциональной коннотации остаются по-прежнему открыты. По справедливому утверждению В.Н. Телия, ни в одном из известных нам исследований, как у нас, так и за рубежом, эмоциональная коннотация не исследована в когнитивном аспекте, «более того она даже не выделена как особый вид деятельности языкового сознания» [Телия 1996: 122-123]. Отсюда, целью

настоящей работы является описание структуры эмоциональной коннотации на основе анализа эмотивной лексики английского языка.

Языковые единицы, помимо собственно денотативных и коннотативных (образных, оценочных, стилистических) компонентов значения, обладают эмоциональной коннотацией, под которой здесь понимается особый вид деятельности языкового сознания, связанный с объективацией чувств и эмоций человека на языковом уровне.

Большое количество научных изысканий, занимающихся сегодня проблемами коннотации, освещает четыре основных компонента, лежащих в ее основе: эмоциональный, оценочный, экспрессивный, стилистический. Однако набор, номинация, экспансия данных коннотативных признаков (компонентов) зависят напрямую от тех акцентов, которые исследователи расставляют с учетом эмоциональной выразительности лексемы, ее экспрессивности, оценочности, образности, принадлежности определенному функциональному стилю.

Отсюда, наша модель структуры коннотации предполагает превалирование двух основных ее макрокомпонентов: эмоциональности и образности. В свою очередь, последние могут содержать в своей структуре разное количество облигаторных и необлигаторных микрокомпонентов, зависящих от семантического наполнения каждой конкретной лексемы, а также от процесса актуализации данных компонентов в структуре лексического значения в конкретной речевой ситуации. К облигаторным микрокомпонентам *эмоциональности* относятся экспрессивность, интенсивность, оценочность; к необлигаторным - образность, (не)контролируемость, (не)осознанность. К облигаторным компонентам *образности* мы относим наглядность, ассоциативность, стилистическую окраску; к необлигаторным - эмоциональность, символичность, мотивированность.

Облигаторные микрокомпоненты содержат общую информацию, истинную для всех ситуаций использования эмоциональных и образных лексем. Необлигаторные компоненты отражают специфическую информацию, характерную только для данной конкретной лексемы в ее употреблении в данной конкретной ситуации. Более того, оба макрокомпонента могут выступать в качестве необлигаторных компонентов в структуре друг друга, что еще раз доказывает тесную связь эмоциональности и образности, а также возможность микширования их признаков.

ЛИТЕРАТУРА:

1. Телия В.Н. Русская фразеология. Семантический, прагматический и лингвокультурологический аспекты. М.: Школа «Языки русской культуры», 1996. 288 с.